

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Aleja Piłsudskiego 8
90-051 Łódź, P - 73

Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12

E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/411-12/05/MN-

Łódź, dnia 18 kwietnia 2006 r.

DECYZJA Nr RŁO Nr 9/ 2006

- I. Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18, poz. 172, z 2003 r. Nr 6, poz. 68),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę ograniczającą konkurencję nadużywanie przez Gminę Łęczycą z siedzibą w Łęczycy, ul. Marii Konopnickiej 14, 99-100 Łęczycą pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania przystanków autobusowych komunikacji publicznej, znajdujących się w granicach administracyjnych Miasta Łęczycą, poprzez odmowę wyrażenia zgody na korzystanie z istniejących przystanków autobusowych przy ul. Kaliskiej i ul. Ozorkowskiej przedsiębiorcy Monice Pietrasik prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „AURA” Transport Pasażerski, Śliwniki 19, 95-035 Ozorków, co stanowi naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) **i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

- II. Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18, poz. 172, z 2003 r. Nr 6, poz. 68),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nie stwierdza się stosowania przez Gminę Łęczycą z siedzibą w Łęczycy, ul. Marii Konopnickiej 14, 99-100 Łęczycą praktyk ograniczających konkurencję, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) polegających na nadużywaniu przez Gminę Łęczycą pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania przystanków autobusowych komunikacji publicznej, znajdujących się w granicach administracyjnych Miasta Łęczycą, poprzez odmowę wyrażenia zgody na uruchomienie nowych przystanków autobusowych przedsiębiorcy Monice Pietrasik prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „AURA” Transport Pasażerski, Śliwniki 19, 95-035 Ozorków.

III. Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172, z 2003 r. Nr 6, poz. 68),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Gminę Łęczycza z siedzibą w Łęczycy, ul. Marii Konopnickiej 14, 99-100 Łęczycza **karę pieniężną** w wysokości 18 000 zł (słownie: osiemnaście tysięcy zł), płatną do budżetu państwa, **w związku z dopuszczeniem się naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 2 pkt 5 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.**

Uzasadnienie

W dniu 24 października 2005 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes Urzędu”) - Delegatury w Łodzi wpłynął wniosek przedsiębiorcy Moniki Pietrasik prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „AURA” Transport Pasażerski z siedzibą Śliwniki 19, 95-035 Ozorków (dalej: wnioskodawca lub Monika Pietrasik), o wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawie praktyk ograniczających konkurencję przeciwko Gminie Łęczycza w związku z nie uzgodnieniem przez Burmistrza Miasta Łęczycza zasad korzystania z przystanków i obiektów dworcowych będących własnością Gminy Łęczycza.

Wnioskodawca wyjaśnił, iż w związku z prowadzoną przez siebie od 2002 roku działalnością gospodarczą w zakresie przewozów regularnych w roku 2005 podjął działania zmierzające do uzyskania zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych osób na trasie Świnice Warckie - Łęczycza. W dniu 23 czerwca 2005 r. w Urzędzie Miasta w Łęczycy Monika Pietrasik złożyła wniosek o wyrażenie zgody na korzystanie z istniejących przystanków autobusowych przy ul. Ozorkowskiej (przed skrzyżowaniem z ul. Belwederską) i ul. Konopnickiej (kierunek ul. Kaliska) oraz wyrażenie zgody na uruchomienie nowych miejsc przystankowych przy ul. Dworcowej (w obu kierunkach jazdy) i ul. Konopnickiej (kierunek ul. Belwederska) - (karta Nr 37).

W odpowiedzi na przedmiotowe pismo w dniu 5 sierpnia 2005 r. Burmistrz Miasta Łęczycza oświadczył, iż nie uzgadnia zasad korzystania z istniejących na terenie Łęczycy przystanków przy ul. Ozorkowskiej i ul. Konopnickiej w celu uruchomienia przez wnioskodawcę nowej regularnej linii autobusowej. Według informacji będących w posiadaniu Urzędu Miasta w Łęczycy Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w Łęczycy całkowicie zaspokaja potrzeby transportowe miasta i komunikacja ta dostosowana jest do potrzeb społecznych, a wspólne korzystanie z tych samych przystanków przez pojazdy różnych przewoźników utrudniałoby sprawne funkcjonowanie środków transportowych (karta Nr 38).

W dniu 28 sierpnia 2005 r. Monika Pietrasik skierowała do Burmistrza Miasta Łęczycza kolejne pismo, w którym wniosła o precyzyjne uzasadnienie odmowy uzgodnienia zasad korzystania z istniejących przystanków, wyjaśnienie jakiego rodzaju informacje stanowią podstawę odmowy udzielenia zgody, a także odpowiedź na pozostałą część jej pisma z dnia 23 czerwca 2005 r. dotyczącą wyrażenia zgody na uruchomienie nowych miejsc

przystankowych. Wnioskodawca wniósł o wydanie w tej sprawie decyzji administracyjnej wraz z podaniem podstawy prawnej udzielonej odmowy (karta Nr 40).

W odpowiedzi na ww. pismo w dniu 28 września 2005 r. Burmistrz Miasta Łęczycy oświadczył, iż po dokonaniu dogłębnej analizy całości zgromadzonych materiałów w sprawie nie mógł wyrazić zgody na korzystanie z istniejących przystanków oraz budowę nowych z uwagi na fakt, iż w Urzędzie Miasta Łęczycy nie zostały uregulowane zasady korzystania z przystanków autobusowych na terenie miasta. Monika Pietrasik została poinformowana, iż poczynione miały być niezwłoczne starania zmierzające do przedstawienia Radzie Miasta Łęczycy projektu uchwały w sprawie ustalenia zasad korzystania z przystanków na terenie miasta. Wobec braku uchwały w tym zakresie kwestie podnoszone przez Monikę Pietrasik nie mogły zdaniem Gminy podlegać jakimkolwiek uzgodnieniom z Urzędem Miasta Łęczycy. W ww. piśmie Burmistrz Miasta Łęczycy cofnął swoje stanowisko przedstawione w piśmie z dnia 5 sierpnia 2005 r., motywując to brakiem możliwości powzięcia istotnych ustaleń w sprawie, o których mowa powyżej, a wniosek o wyrażenie zgody na korzystanie z przystanków miał zostać rozpatrzony po podjęciu przez Radę Miasta Łęczycy stosownej uchwały (karty Nr 41 i Nr 42).

W zakresie wniosku Moniki Pietrasik o wydanie w związku z jej sprawą decyzji administracyjnej Burmistrz Miasta Łęczycy wyjaśnił, iż wyrażenie zgody na korzystanie z przystanków przez zarządcę dróg nie jest wydawane w formie decyzji administracyjnej, lecz ze względu na brzmienie art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o transporcie drogowym (Dz.U. z 2004 r. nr 204, poz. 2088, ze zm.)- zwana dalej „ustawa o transporcie drogowym” ma formę uzgodnienia dokonywanego poprzez podpisanie przez strony umowy cywilnoprawnej. W tym samym piśmie Burmistrz Miasta Łęczycy wyjaśnił, iż zarządca dróg nie jest zobowiązany do ustawiania nowych przystanków w miejscach wskazanych przez przewoźnika. W takim bowiem przypadku przedsiębiorca może uzgodnić na swój koszt projekt organizacji ruchu i wystąpić o jego zatwierdzenie do organu zarządzającego ruchem, zgodnie z ustawą z dnia 20 czerwca 1977 roku Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908) – zwana dalej „ustawa prawo o ruchu drogowym” oraz rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 roku w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywaniu nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz.U. z 2005 r. Nr 177, poz. 1729).

W dniu 26 października 2005 r. Prezes Urzędu wezwał Monikę Pietrasik do uiszczenia opłaty od wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego (karta Nr 10), a po spełnieniu tego wymogu, w dniu 14 listopada 2005 r. do usunięcia braków wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego (karta Nr 14 i Nr 15).

W piśmie z dnia 15 listopada 2005 r. (karta Nr 17) Monika Pietrasik dokonała uzupełnienia braków wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego poprzez:

- wskazanie jako rynku właściwego w sprawie lokalnego rynku udostępniania przystanków autobusowych komunikacji publicznej, znajdujących się w granicach administracyjnych miasta Łęczycy,
- sprecyzowanie zarzutu – odmowa wyrażenia zgody na korzystanie z istniejących przystanków autobusowych przy ul. Kaliskiej i ul. Ozorkowskiej oraz odmowa wyrażenia zgody na uruchomienie nowych przystanków autobusowych,

- wyjaśnienie, iż wnioskodawca jest osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą od dnia 27 lutego 2002 r. (wpis do ewidencji działalności gospodarczej Nr 743 w Ozorkowie – karta Nr 18).

W związku z powyższym w dniu 17 listopada 2005 r. Prezes Urzędu wydał postanowienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego na wniosek Moniki Pietrasik, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „AURA” Transport Pasażerski z siedzibą w Śliwniki 19, 95-035 Ozorków w sprawie nadużywania przez Gminę Łęczycza z siedzibą w Łęczycy, ul. Marii Konopnickiej 14, 99-100 Łęczycza pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania przystanków autobusowych komunikacji publicznej, znajdujących się w granicach administracyjnych Miasta Łęczycza, poprzez odmowę wyrażenia zgody na korzystanie z istniejących przystanków autobusowych przy ul. Kaliskiej i ul. Ozorkowskiej oraz odmowę wyrażenia zgody na uruchomienie nowych przystanków autobusowych przedsiębiorcy Monice Pietrasik prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „AURA” Transport Pasażerski z siedzibą Śliwniki 19, 95-035 Ozorków, co może stanowić naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o okik (karta Nr 19 i 20).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego, w piśmie z dnia 7 grudnia 2005 r. Gmina Łęczycza nie zgodziła się z zasadnością postawionego zarzutu. Burmistrz Miasta Łęczycza podniósł, iż przedstawiony przez Monikę Pietrasik sposób rozpoznania jej sprawy w Urzędzie Miasta Łęczycza nie jest przejawem stosowania praktyk ograniczających konkurencję. Złożenie przez wnioskodawcę w dniu 28 czerwca 2005 r. pisma do Urzędu Miasta w Łęczycy w sprawie korzystania z przystanków, fakt zwiększenia liczby przewoźników korzystających z przystanków bez unormowań prawnych, kwestia bezpieczeństwa mieszkańców miasta, a także konieczność wprowadzenia jasnych i jednakowych zasad dla wszystkich przewoźników uzasadniało wystąpienie do Rady Miasta Łęczycza z projektem stosownej uchwały, o czym Monika Pietrasik została poinformowana w piśmie z dnia 28 września 2005 r. Gmina Łęczycza oświadczyła, iż w tym samym czasie pozostali przewoźnicy zostali poinformowani o wszczętej procedurze i konieczności dokonania ponownych ustaleń w zakresie korzystania z przystanków autobusowych po wejściu w życie stosownej uchwały. Burmistrz Miasta Łęczycza wyjaśnił, iż nie było jego zamiarem utrudnianie jakiegokolwiek przewoźnikowi dostępu do obiektów użyteczności publicznej, a skorzystanie z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1691, ze zm.)- zwana dalej „ustawa o samorządzie gminnym” w celu wydania aktu prawa miejscowego w zakresie korzystania z przystanków miało na celu zapewnienie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Sprawa Moniki Pietrasik nie została zakończona w Urzędzie Miasta Łęczycza, decyzja odmowna została cofnięta w kolejnym piśmie Gminy, a po wejściu w życie stosownej uchwały i spełnieniu przez wnioskodawcę określonych w niej wymogów Urząd Miasta Łęczycza uzgodni z Moniką Pietrasik zasady korzystania z przystanków w Łęczycy (karty od Nr 25 do Nr 27).

W piśmie z dnia 27 grudnia 2005 r. Monika Pietrasik ustosunkowując się do wyżej przedstawionego stanowiska Gminy Łęczycza podtrzymała zarzut nadużywania przez nią pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania przystanków autobusowych, argumentując, iż decyzja Gminy Łęczycza miała charakter dyskryminujący wnioskodawcę. Potwierdzeniem tej tezy jest udzielenie zgody na korzystanie z przystanków autobusowych innemu przewoźnikowi bez konieczności wprowadzania w życie żadnej uchwały Rady Miasta Łęczycza. Na dowód tego twierdzenia do pisma dołączono zgodę z dnia 3 marca 2004 r. na korzystanie z przystanków przez Dariusza Robaszkiewicza prowadzącego działalność

gospodarczą pod nazwą Usługi Transportowe z siedzibą w Zgierzu (karta Nr 47). Monika Pietrasik podkreśliła, iż wniosek przedsiębiorcy został rozpatrzony w ekspresowym tempie 2 dni. Ponadto wnioskodawca podniósł, iż działania Burmistrza Miasta Łęczycy w zakresie wprowadzenia uchwały mają na celu zachowanie status quo na rynku przewozów lokalnych, ponieważ istniejący przewoźnicy nadal wykonują przewozy w oparciu o zgody wydane bez konieczności podejmowania uchwały Rady Miasta Łęczycy, co jest działaniem krzywdzącym dla potencjalnych przewoźników starających się o wejście na rynek. Monika Pietrasik uznała za nieprzekonujący argument Gminy Łęczycy o zwiększonej liczbie przewoźników funkcjonujących w mieście i obawie dezorganizacji ruchu, wyrażając jednocześnie zdziwienie, iż inicjatywa w zakresie podjęcia uchwały pojawiła się po czterech latach obowiązywania ustawy o transporcie drogowym. Ponadto powoływanie się Burmistrza Miasta Łęczycy na przepisy ustrojowe o samorządzie gminnym ma na celu wprowadzenie Prezesa Urzędu w błąd co do rzeczywistych działań Gminy. Art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów użyteczności publicznej lecz znowelizowane przepisy ustawy o transporcie drogowym wskazują na nieodpłatność korzystania z przystanków. Wnioskodawca wyraził obawę, iż niewydanie zgody na korzystanie z przystanków związane być może z naciskami innych przewoźników, aby nie uruchamiać nowej linii, a przekazanie przez Burmistrza Miasta Łęczycy informacji o powiadomieniu wszystkich przewoźników o planowanych zmianach nie jest prawdziwe (karty Nr 34 i 35).

Odpowiadając na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 12 stycznia 2006 r. w piśmie z dnia 30 stycznia 2006 r. Gmina Łęczycy podtrzymała swoje stanowisko w sprawie tj. że podjęte przez nią działania wobec Moniki Pietrasik nie są przejawem stosowania praktyk ograniczających konkurencję i nie mają na nie wpływu żadne osoby trzecie (karta Nr 50). Ponadto w ww. piśmie Gmina Łęczycy przekazała dodatkowe informacje żądane przez Prezesa Urzędu m.in. o przewoźnikach posiadających uzgodnione zasady korzystania z przystanków i przewoźnikach, którzy o taką zgodę występowali. Gmina Łęczycy stwierdziła, iż żadnemu przedsiębiorcy nie odmówiła korzystania z przystanków, w tym także Monice Pietrasik, z uwagi na cofnięcie pierwotnie zajętego stanowiska. Ponadto Gmina Łęczycy oświadczyła, iż nie były przeprowadzane żadne badania w zakresie zaspokojenia potrzeb przewozowych miasta, natężenia ruchu kołowego czy też częstotliwości zatrzymywania się autobusów na poszczególnych przystankach (karta Nr 51). Dodatkowo Gmina wskazała, iż w dniu 29 grudnia 2005 r. została podjęta przez Radę Miasta Łęczycy uchwała Nr XXXVIII/453/05 w sprawie zasad korzystania z przystanków autobusowych na terenie miasta Łęczycy (karta Nr 53 i Nr 54), a wszyscy przewoźnicy aktualnie korzystający z przystanków i ubiegający się o wydanie takiej zgody, w tym także Monika Pietrasik, zostali poinformowani pisemnie o podjętych działaniach i konieczności złożenia niezbędnych dokumentów w celu zawarcia umowy na korzystanie z przystanków (karta Nr 51). Na dowód tego twierdzenia do pisma Gminy Łęczycy załączone zostały potwierdzone za zgodność kserokopie pism kierowanych do przewoźników w tej sprawie (karty od Nr 55 do Nr 63). Do wspomnianego pisma załączono również dokumenty, z których wynikało, iż w dniu 14 września 2005 r. Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w Łęczycy wystąpiło o zgodę na lokalizację przystanku autobusowego przy ul. Marii Konopnickiej 18 (w miejscu już istniejącej zatoki) z możliwością odjazdu autobusów w kierunku Poddębic i Świnic Warckich (karta Nr 68) Zgoda taka została udzielona przez Burmistrza Miasta Łęczycy w dniu 11 października 2005 r. W piśmie tym przewoźnik został również poinformowany o mających nastąpić działaniach w zakresie podjęcia uchwały Rady Miasta Łęczycy i konieczności uregulowania na nowo zasad korzystania z przystanków (karta Nr 69).

W piśmie z dnia 20 lutego 2006 r. Monika Pietrasik ustosunkowując się do wyjaśnień Burmistrza Gminy Łęczycy wskazała, iż do dnia złożenia przez nią wniosku o wyrażenie zgody na korzystanie z przystanków procedura wydawania zgody przez Burmistrza Miasta Łęczycy oparta była na swobodnym oświadczeniu woli, a przedsiębiorcy występujący o korzystanie z przystanków uzyskiwali stosowną zgodę bez zbędnego wysiłku i załączania dodatkowych wymaganych dokumentów, a jedynym warunkiem było utrzymanie przystanków w należyтым stanie pod względem czystości i porządku. Jeżeli przyjąć by za słuszną argumentację o konieczności wydania aktu prawa miejscowego w tym zakresie, wyjaśnienia wymaga w oparciu o jaką podstawę prawną Burmistrz Miasta Łęczycy wydawał zgody na korzystanie z przystanków przed datą wystąpienia Moniki Pietrasik o korzystanie z dwóch istniejących przystanków autobusowych. Jeśli zaś nie było konieczności podejmowania uchwały zastanawiające jest z jakiego powodu sprawa wnioskodawcy nie została załatwiona pozytywnie, skoro inni przewoźnicy uzyskiwali potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z przystanków. Monika Pietrasik nie zgodziła się z twierdzeniami Gminy Łęczycy w zakresie liczby przedsiębiorców posiadających zgodę na korzystanie z przystanków, a także liczby przedsiębiorców, którym takiej zgody odmówiono. Wnioskodawca zwrócił uwagę na fakt, iż brak badań natężenia ruchu drogowego sprawia, iż za niewiarygodne uznać należy twierdzenia Gminy Łęczycy związane ze wzrostem niebezpieczeństwa w ruchu drogowym w wyniku wejścia nowego przewoźnika na rynek. Ponadto w swoim piśmie Monika Pietrasik zawarła twierdzenie o tym, iż tak późne uchwalenie uchwały uniemożliwiło jej wejście na rynek lokalnych przewozów w roku 2005, a także przedstawiła zastrzeżenia co do treści uchwały i sposobu informowania przewoźników o zmienionych zasadach korzystania z przystanków. W zakresie drugiej części wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego tj. nadużywania pozycji dominującej poprzez odmowę wyrażenia zgody na uruchomienie nowych przystanków Monika Pietrasik wskazała, iż art.7 ust.1 pkt 1, 2, 4, 14 i 15 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 19 ust.1 i ust. 2 pkt 4 oraz art.16 i art. 20 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2086, ze zm.) - zwana dalej „ustawa o drogach publicznych” nakłada na gminę obowiązek uruchomienia nowych przystanków, a inny przewoźnik PKS Sp. z o.o. w Łęczycy uzyskał zgodę na lokalizację przystanku bez wymaganych dokumentów. W związku z powyższym wnioskodawca uznał za bezcelowe występowanie o uzgodnienie projektu organizacji ruchu i jego zatwierdzenie w Starostwie Powiatowym z udziałem w postępowaniu zarządcy drogi (karty od Nr 73 do Nr 77). Do pisma z dnia 20 lutego 2006 r. Monika Pietrasik dołączyła kserokopię pisma z dnia 7 listopada 2005 r. Prezesa Zarządu Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej Łęczycy Sp. z o.o. do przewodniczącego Rady Miasta w Łęczycy. Z treści pisma wynikało, iż wskutek interwencji Moniki Pietrasik w Starostwie Powiatowym w Zgierzu wspomniany przedsiębiorca nie uzyskał zgody na uruchomienie nowej linii komunikacyjnej. Taka sytuacja zagraża lokalnemu rynkowi pracy, gdyż zatrudnienie w Przedsiębiorstwie Komunikacji Samochodowej Łęczycy Sp. z o.o. znajduje ponad 100 łęczyckich rodzin. W piśmie tym Monika Pietrasik została uznana za konkurenta Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w Łęczycy, a jej wejście na rynek za sytuację stanowiącą zagrożenie dla lokalnego rynku pracy wobec zaspokojenia zdaniem Prezesa Zarządu potrzeb przewozowych przez działających już kilku przewoźników (karta Nr 80 i Nr 81).

W piśmie z dnia 17 marca 2006 r. Gmina Łęczycy oświadczyła, iż nie wyraziła jak dotąd zgody na korzystanie z przystanków autobusowych przez wnioskodawcę, choć mogłaby takie uzgodnienia poczynić. Wnioskodawca został poinformowany o wejściu w życie uchwały Rady Miasta Łęczycy lecz nie złożył w Urzędzie Miasta w Łęczycy wymaganych na podstawie tego aktu prawa miejscowego dokumentów. Ponadto Gmina wyjaśniła, iż

Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w Łęczycy zostało wcześniej powiadomione o zmianach w zakresie korzystania z przystanków, gdyż już wówczas poczynione były pierwsze działania związane z projektem uchwały, a informacje takie były przekazane we wrześniu 2005 r. Monice Pietrasik i innemu przewoźnikowi, którego sprawa była rozpatrywana w Urzędzie Miasta Łęczycy w taki sam sposób jak wniosek Moniki Pietrasik. Dodatkowo Gmina Łęczycy wskazała, iż przystanek przy ul. Marii Konopnickiej 18 nie jest tym samym przystankiem, o korzystanie z którego wnioskowała Monika Pietrasik, a zgoda na korzystanie z tego przystanku została wydana Przedsiębiorstwu Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w Łęczycy, gdyż był to przystanek istniejący, choć w odniesieniu do niego nie były wówczas podjęte działania związane z wystąpieniem do organu zarządzającego o zmianę organizacji ruchu. Urząd Miasta Łęczycy wystąpił do Starostwa Powiatowego w Łęczycy o dokonanie takich ustaleń (karty od nr 84 do Nr 85).

W piśmie z dnia 24 marca 2006 r. Gmina Łęczycy wyjaśniła dodatkowo, iż przystanek przy ul. Marii Konopnickiej 18 został wybudowany przez Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w Łęczycy, a Gmina wystąpiła jedynie o zatwierdzenie projektu organizacji ruchu w związku z koniecznością utworzenia dwóch miejsc parkingowych dla osób niepełnosprawnych na parkingu przed Urzędem Miasta w Łęczycy (ul. Marii Konopnickiej 14) i ustawienia w tamtym miejscu odpowiednich znaków drogowych. Ponadto Gmina Łęczycy jeszcze raz powołała się na przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem w kontekście możliwości podjęcia przez wnioskodawcę działań na rzecz uruchomienia nowych przystanków (karta Nr 114).

We wspomnianym piśmie Gmina Łęczycy przedstawiła ponadto informację o dochodach osiągniętych w roku 2005, z której wynikało, iż w ogólnej kwocie dochodów i przychodów Gminy Łęczycy w wysokości 44 650 550 zł, dochody własne stanowiły 18 153 451 zł w tym 12 222 981 zł pochodziło z dochodów od osób prawnych, od osób fizycznych i od innych jednostek nie posiadających osobowości prawnej (karty od Nr 117 do Nr 121).

W dniu 31 marca 2006 r. Prezes Urzędu zawiadomił Gminę Łęczycy oraz Monikę Pietrasik o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami postępowania (karty Nr 141 i Nr 142). Strony nie skorzystały z tej możliwości. Ponadto nie złożyły wniosku o zasądzenie poniesionych w związku z prowadzonym postępowaniem kosztów.

Prezes Urzędu, ustalił następujący stan faktyczny i prawny:

Gmina Łęczycy jest jednostką samorządu terytorialnego i działa na podstawie ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z art. 2 ust. 2 tej ustawy Gmina Łęczycy posiada osobowość prawną.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy należy zaspokajanie potrzeb zbiorowych wspólnoty w zakresie lokalnego transportu zbiorowego.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o drogach publicznych organ administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do którego właściwości należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg, jest zarządcą drogi. Art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy o drogach publicznych stanowi, iż zarządcą dróg gminnych jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Burmistrz Miasta Łęczycy jest więc zarządcą dróg

gminnych znajdujących się w granicach administracyjnych miasta i decyduje o korzystaniu z tych przystanków przez przewoźników wykonujących przewozy regularne. Z wnioskiem o udostępnienie przystanków występować mogą przedsiębiorcy już prowadzący działalność przewozową w przypadku ubiegania się o uruchomienie przewozów na nowych liniach komunikacyjnych, jak również przedsiębiorcy dopiero rozpoczynający działalność w tym zakresie.

Zgodnie z art. 22 ustawy o transporcie drogowym, przedsiębiorcy ubiegający się o wydanie przez właściwy organ zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym, obowiązani są dołączyć do wniosku o wydanie zezwolenia, między innymi potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z przystanków dokonane z ich właścicielami lub zarządzającymi. Brak tego załącznika skutkuje odmową udzielenia zezwolenia. Także, zgodnie z art. 24 ust. 4 pkt 2 ustawy o transporcie drogowym zezwolenie cofa się w razie naruszenia lub zmiany warunków na jakich zezwolenie zostało wydane oraz określonych w zezwoleniu.

Monika Pietrasik złożyła w dniu 23 czerwca 2005 r. w Urzędzie Miasta Łęczycy wniosek o wyrażenie zgody na korzystanie z przystanków autobusowych zlokalizowanych przy ul. Kaliskiej i ul. Ozorkowskiej. Zgodnie z oświadczeniem Burmistrza Miasta Łęczycy zawartym w piśmie z dnia 17 marca 2006 r. zgoda na korzystanie z przedmiotowych przystanków nie została udzielona. Głównymi argumentami przywoływanymi przez Gminę Łęczycy uniemożliwiającymi udzielenie zgody na korzystanie przez Monikę Pietrasik z przystanków były: konieczność uprzedniego podjęcia w tym zakresie uchwały Rady Miasta Łęczycy, zaspokojenie potrzeb przewozowych przez Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w Łęczycy, obawa dezorganizacji ruchu drogowego, konieczność ustalenia jednolitych zasad dla wszystkich przewoźników w związku ze zwiększonym ich zainteresowaniem w zakresie korzystania z zatok przystankowych.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan prawny dotyczący uruchamiania nowych przystanków autobusowych. Art.2 pkt 13 ustawy Prawo o ruchu drogowym definiuje przystanek, jako miejsce zatrzymywania się pojazdów transportu publicznego, oznaczone odpowiednimi znakami drogowymi. Konieczność oznaczania przystanków autobusowych znakami drogowymi sprawia, iż w przypadku tworzenia nowych przystanków zastosowanie mają przepisy Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz.U. z 2003 r. Nr 177, poz. 1729) – zwane dalej „rozporządzenie”. Rozporządzenie to określa bowiem szczegółowe warunki zarządzania ruchem na drogach publicznych oraz w strefach zamieszkania, a zwłaszcza działania w zakresie wprowadzania oznakowania pionowego, poziomego, sygnalizacji świetlnej i dźwiękowej oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu i wykonywania nadzoru nad tym bezpieczeństwem (§ 1 pkt 1). Do zadań organu zarządzającego ruchem należy m.in. rozpatrywanie projektów organizacji ruchu oraz wniosków dotyczących zmiany organizacji ruchu oraz zatwierdzanie organizacji ruchu na podstawie złożonych projektów (§ 3 pkt 1). Zgodnie z art. 10 ust. 5 ustawy prawo o ruchu drogowym na drogach powiatowych i gminnych ruchem zarządza Starosta, za wyjątkiem miast na prawach powiatu, co nie ma jednak miejsca w niniejszej sprawie. Podstawą do zmiany organizacji ruchu na drodze istniejącej jest zatwierdzenie projektu organizacji ruchu przez organ zarządzający ruchem (§ 4 pkt 1). Z wnioskiem o zatwierdzenie projektu ruchu może wystąpić zarząd drogi, organ zarządzający ruchem, inwestor lub jednostka, o której mowa w § 11 pkt 1-6 rozporządzenia lub osoba realizująca zamówienie ww. jednostek. Wspomniany § 11 rozporządzenia stanowi, iż organizację ruchu, a w szczególności zadania techniczne polegające na umieszczeniu i utrzymaniu znaków

drogowych realizuje na własny koszt zarząd drogi (za wyjątkiem np. oznakowania umieszczanego na przejazdach kolejowych co jest obowiązkiem kolejowych jednostek organizacyjnych, znaków dla kierujących tramwajami, co należy do właściwości jednostek wykonujących przewozy tramwajowe itp.).

W składanych do Urzędu Miasta Łęczycy pismach Monika Pietrasik wniosowała o uruchomienie nowych miejsc przystankowych przy ul. Dworcowej (w obu kierunkach jazdy) i przy ul. Marii Konopnickiej (kierunek ul. Belwederska). Burmistrz Miasta Łęczycy nie wyraził na powyższe zgody, wyjaśniając w piśmie z dnia 28 września 2005 r., iż nie jest zobowiązany do ustawiania nowych przystanków autobusowych w miejscach wskazanych przez przewoźnika. Przewoźnik może w takim przypadku uzgodnić na własny koszt projekt organizacji ruchu i wystąpić o jego zatwierdzenie do organu zarządzającego ruchem zgodnie z ustawą Prawo o ruchu drogowym i przepisami ww. rozporządzenia. W piśmie z dnia 20 lutego 2005 r. Monika Pietrasik, powołując się na fakt dyskryminowania jej przez zarządcę drogi, oświadczyła, iż uznała za bezcelowe występowanie do Starostwa Powiatowego w Łęczycy o uzgodnienie projektu organizacji ruchu i jego zatwierdzenie w postępowaniu z udziałem zarządcy drogi.

Prezes Urzędu, zważył co następuje:

Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) – zwana dalej „ustawa o okik” należy do dziedziny prawa publicznego i jako taka chroni interes ogólnospołeczny. W świetle art. 1 ust. 1 ustawy o okik „ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.” W czasie postępowania i przy wydawaniu decyzji Prezes Urzędu jest rzecznikiem interesu publicznego. Publicznoprawny charakter ustawy oznacza, że nie wszystkie zachowania przedsiębiorców i ich związków, nawet formalnie podlegające literze prawa, uzasadniają uruchomienie przewidzianych przez nią instrumentów. W rozstrzyganych przez Prezesa Urzędu postępowaniach zasadnym jest zatem ustalenie czy nastąpiło naruszenie interesu publicznoprawnego.

Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98; por. też wyrok z dnia 27 sierpnia 2003 r., sygn. akt I CKN 523/01) publicznoprawny charakter ustawy antymonopolowej powoduje, iż znajduje ona zastosowanie wówczas, gdy jest zagrożony lub naruszony interes publiczny polegający na zapewnieniu właściwych warunków do powstania i rozwoju konkurencji. Za zagrożenie lub naruszenie konkurencji należy uznać – zdaniem Sądu – jedynie takie działania, które dotyczą sfery interesów szerszego kręgu uczestników rynku gospodarczego.

W rozpatrywanej sprawie skutkami praktyki ograniczającej konkurencję dotknięty został wnioskodawca - Monika Pietrasik, która w wyniku nie uzyskania zgody na korzystanie z przystanków autobusowych zarządzanych przez Burmistrza Miasta Łęczycy nie mogła uzyskać zezwolenia na prowadzenie przewozów na trasie Świnice Warckie - Łęczycy i rozpocząć świadczenia usług przewozowych dla ludności na planowanej przez siebie linii komunikacyjnej. Zachowanie Gminy Łęczycy ma także bezpośredni wpływ na sytuację wszystkich konsumentów – pasażerów korzystających ze środków komunikacji w celu dojazdu do miejsc przeznaczenia, którym nie mogły zostać zaoferowane usługi przewozowe większej ilości przewoźników. Odmowa wyrażenia zgody na korzystanie z przystanków oddziałuje również na stan konkurencji na lokalnym rynku usług przewozowych. W wyroku

Sądu Antymonopolowego (obecnie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) z dnia 24 kwietnia 2002 r. (sygn. akt XVII Ama 76/01) stwierdzono, że umiejscowienie przystanku ma istotne znaczenie dla możliwości pozyskania pasażera. Odległość od przystanku determinuje wybór przewoźnika, z usług którego skorzysta pasażer. Niemożność uzyskania przez przewoźnika zgody na korzystanie z danego przystanku powoduje, iż traci on wpływ na istotny czynnik, od którego zależy jakość jego oferty, a tym samym dochodzi do naruszenia reguł konkurencji pomiędzy przewoźnikami. Tak szeroki krąg uczestników rynku dotkniętych skutkami praktyki uzasadnia zastosowanie w niniejszej sprawie przepisów ustawy o okik. Mamy bowiem tutaj do czynienia z naruszeniem interesu publicznoprawnego.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o okik zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Natomiast art. 8 ust. 2 pkt 5 tej ustawy stanowi, że nadużywanie pozycji dominującej, w szczególności może polegać na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Dla stwierdzenia zarzucanej praktyki ograniczającej konkurencję na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o okik konieczne jest łączne wystąpienie następujących przesłanek:

- 1) pozycji dominującej przedsiębiorcy na rynku właściwym,
- 2) nadużywania pozycji dominującej poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Gmina Łęczycza jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o okik. Przepis ten stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej.

Gmina Łęczycza jest jednostką samorządu terytorialnego i działa na podstawie ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z art. 2 ust. 2 tej ustawy Gmina Łęczycza posiada osobowość prawną. Gmina Łęczycza wykonuje zadania o charakterze użyteczności publicznej określone w art. 7 ust. 1 wyżej cytowanej ustawy, w tym zgodnie z pkt 4 przywoływanego przepisu, zadania z zakresu organizacji lokalnego transportu zbiorowego. W ramach realizacji tego zadania, na podstawie art. 19 o drogach publicznych Burmistrz Miasta Łęczycza jest zarządcą dróg gminnych znajdujących się w granicach administracyjnych miasta i decyduje o korzystaniu z tych przystanków przez przewoźników wykonujących przewozy regularne. W związku z powyższym Prezes Urzędu stwierdził, iż Gmina Łęczycza spełnia przesłanki przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1a ustawy o okik.

Praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na rynku. Z tego względu punktem wyjścia dla rozstrzygnięcia sprawy jest określenie rynku właściwego. Zgodnie z brzmieniem art. 4 pkt 8 ustawy o okik, przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości uznawane są przez ich nabywców za substytuty oraz oferowane są na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Rynkiem właściwym produktowym w niniejszej sprawie jest rynek udostępniania przystanków autobusowych komunikacji publicznej. Produkt ten nie ma substytutów. Wsiadanie i wysiadanie z pojazdów komunikacji publicznej jest możliwe wyłącznie na wyznaczonych do tego celu przystankach.

Burmistrz Miasta Łęczycy jako zarządca dróg gminnych znajdujących się w granicach administracyjnych miasta jest wyłącznie uprawniony do wyrażania zgody na korzystanie z tych przystanków przez inne podmioty. Rynek geograficzny określony granicami administracyjnymi miasta Łęczycy spełnia przesłanki cytowanego art. 4 pkt 8 ustawy o okik.

Reasumując rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest rynek udostępniania przystanków autobusowych komunikacji publicznej znajdujących się w granicach administracyjnych miasta Łęczycy.

Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o okik przez pozycję dominującą rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 %.

Gmina Łęczycy ma pozycję dominującą na rynku właściwym. Jako jedyny właściciel przystanków autobusowych komunikacji publicznej zlokalizowanych w pasie dróg gminnych w granicach administracyjnych miasta Łęczycy (co zostało wykazane powyżej) nie spotyka się ona z konkurencją na rynku właściwym. Siłą monopolu Gminy Łęczycy na tym rynku wzmacnia fakt, że każdy przedsiębiorca, potencjalny przewoźnik w komunikacji publicznej, musi uzyskać zezwolenie na prowadzenie takiej działalności, a warunkiem wydania zezwolenia jest zgoda zarządcy drogi, w tym przypadku Gminy Łęczycy na udostępnienie przystanków. Pozycja ta daje Gminie Łęczycy możliwość działania nie tylko niezależnie od kontrahentów, ale także niezależnie od konsumentów.

Tym samym spełniona została pierwsza przesłanka art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o okik.

Sam fakt posiadania pozycji dominującej nie stanowi naruszenia prawa. Bezprawne jest dopiero nadużywanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej. Istotą praktyki ograniczającej konkurencję polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej jest bezprawne nadużycie siły rynkowej przez przedsiębiorcę, prowadzące do ograniczenia samodzielności innych uczestników rynku oraz wymuszenie uczestnictwa w rynku na zasadach narzuconych, z reguły mniej korzystnych niżby to wynikało z działania nieskrępowanych mechanizmów rynkowych w warunkach istnienia konkurencji.

We wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego Monika Pietrasik zarzuciła Gminie Łęczycy nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępnienia przystanków autobusowych komunikacji publicznej, znajdujących się w granicach administracyjnych miasta Łęczycy poprzez:

- 1) odmowę wyrażenia zgody na korzystanie z istniejących przystanków autobusowych przy ul. Kaliskiej i ul. Ozorkowskiej,
- 2) odmowę wyrażenia zgody na uruchomienie nowych miejsc przystankowych.

W związku z powyższym w niniejszej decyzji konieczne jest ustalenie, czy dwa ww. zachowania Gminy Łęczycy stanowią przejaw nadużywania pozycji dominującej w celu przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Ad.1.

Stosownie do art. 18 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym wymaga zezwolenia. Zgodnie z art. 22 ust. 1 te same ustawy, do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza się następujące dokumenty:

- proponowany rozkład jazdy uwzględniający przystanki, godziny odjazdów środków transportowych, długość linii komunikacyjnej, podaną w kilometrach, i odległości między przystankami, kursy oraz liczbę pojazdów niezbędnych do wykonywania codziennych przewozów, zgodnie z rozkładem jazdy,
- schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami,
- **potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z obiektów dworcowych i przystanków, dokonanego z ich właścicielami lub zarządzającymi,**
- zobowiązanie do zamieszczania informacji o godzinach odjazdów na tabliczkach przystankowych na przystankach,
- cennik,
- wykaz pojazdów, z określeniem ich liczby oraz liczby miejsc, którymi wnioskodawca zamierza wykonywać przewozy.

Brak któregokolwiek z powyższych załączników do wniosku skutkuje odmową udzielenia zezwolenia.

Prezes Urzędu stwierdził, iż ww. przepisy prawa nie precyzują w jakiej formie mają być uzgadniane zasady korzystania z przystanków. Biorąc jednak pod uwagę uprawnienia właścicielskie gminy, które sprawiają, iż władza ona drogami publicznymi na swoim obszarze jak właściciel w sferze dominium trudno zakwestionować stanowisko Gminy Łęczycy, iż unormowania zasad korzystania z przystanków mają charakter cywilnoprawnych uzgodnień, do których nie mają zastosowania przepisy kpa.

Zgodnie z postanowieniami art. 2a ust. 2 ustawy o drogach publicznych „Drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne stanowią własność właściwego samorządu województwa, powiatu lub gminy”. Stosownie natomiast do art. 20 cytowanej ustawy gmina jako zarządca może między innymi pełnić funkcję inwestora w odniesieniu do zarządzanych przez siebie dróg publicznych, a także nabywać nieruchomości pod pasy drogowe dróg publicznych i gospodarować nimi w ramach posiadanego prawa do tych nieruchomości. Z kolei wedle art. 22 tej ustawy zarządca drogi sprawuje nieodpłatny trwały zarząd gruntami w pasie drogowym, w ramach którego może te grunty oddawać w najem czy dzierżawę albo je używać. Znowelizowana ustawa o transporcie drogowym stanowi w art. 22, iż uzyskanie przez przewoźnika potwierdzenie zasad korzystania z przystanków nie może powodować nakładania na przewoźników żadnych opłat za korzystanie z tych przystanków. Wspomniane uprawnienia nie mają jednakże charakteru absolutnego i podlegają ograniczeniom. W szczególności, niedopuszczalne jest ich wykorzystywanie w sposób, który może przeciwdziałać ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania lub rozwoju konkurencji. Ograniczenie to wynika wprost z postanowień ustawy o okik. Ustawa ta uchwalona jest w interesie publicznoprawnym i zawiera regulacje bezwzględnie obowiązujące, dlatego też właściciel rzeczy lub wykonujący w stosunku do rzeczy uprawnienia właścicielskie jest obowiązany czynić to w zgodności z tą ustawą o okik, w sposób nie powodujący ograniczenia konkurencji na rynku.

Zwrócić należy ponadto uwagę na treść art. 1 ustawy o drogach publicznych, z którego wynika, że z drogi publicznej może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem,

z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Uprawnienie to dotyczy także przedsiębiorców wykonujących regularne przewozy osób w krajowym transporcie drogowym na podstawie zezwolenia udzielonego przez właściwy organ lub też ubiegających się o udzielenie takiego zezwolenia. Przedsiębiorcy ci powinni mieć możliwość zatrzymywania swoich pojazdów na przeznaczonych do tego przystankach autobusowych, które stanowią wydzielone w pasie drogowym zatoki przystankowe, odpowiednio oznakowane. Takie jest też stanowisko Ministerstwa Infrastruktury (aktualnie Ministerstwa Transportu i Budownictwa) przyjęte w dniu 4 marca 2004 r. na naradzie poświęconej interpretacji pojęć i przepisów występujących w ustawie o transporcie drogowym oraz w rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy. Wedle interpretacji Ministerstwa „ (...) ponieważ droga publiczna jest z definicji otwarta dla ruchu publicznego nie istnieją przesłanki, zgodnie z którymi zarządca (zarząd) drogi mógłby odmówić korzystania przez przedsiębiorcę z istniejącego przystanku”. Interpretacja powyższa została opublikowana na stronie serwisu internetowego Ministerstwa Transportu i Budownictwa (www.mtib.gov.pl).

Monika Pietrasik zwróciła się w dniu 23 czerwca 2005 r. do Burmistrza Miasta Łęczycy z wnioskiem o udostępnienie przystanków komunikacji publicznej znajdujących się w jego zarządzie zlokalizowanych przy ul. Kaliskiej i ul. Ozorkowskiej. W piśmie z dnia 17 marca 2006 r. Burmistrz Miasta Łęczycy oświadczył, iż do dnia udzielenia odpowiedzi nie wyraził zgody na korzystanie przez wnioskodawcę z ww. przystanków autobusowych. W piśmie tym zawarte zostało stwierdzenie, iż po wejściu w życie uchwały Rady Miasta Łęczycy dotyczącej zasad korzystania z przystanków zgoda taka mogłaby już zostać udzielona, lecz wnioskodawca nie złożył wymaganych na podstawie ww. uchwały dokumentów. Prezes Urzędu nie uznał przytoczonych wyjaśnień wychodząc z założenia, iż złożony w czerwcu 2005 r. roku wniosek Moniki Pietrasik o wyrażenie zgody na korzystanie z przystanków nie został rozpatrzony pozytywnie tzn. Burmistrz Miasta Łęczycy nie wyraził zgody na korzystanie z przedmiotowych przystanków. Nie zasługuje również na uwzględnienie wyjaśnienie Gminy Łęczycy, która powołując się na cofnięcie w piśmie z dnia 28 września 2005r. stanowiska zawartego w piśmie z dnia 5 sierpnia 2005 r. argumentowała, iż nie doszło do odmowy wyrażenia zgody na korzystanie przez Monikę Pietrasik z istniejących przystanków autobusowych przy ul. Kaliskiej i ul. Ozorkowskiej.

Prezes Urzędu nie uznał również za wiarygodne i przekonywujące argumentów Gminy Łęczycy, z których wynikało, iż nie jest możliwe wydanie Monice Pietrasik przedmiotowej zgody w związku z koniecznością podjęcia przez Radę Miasta Łęczycy uchwały w zakresie zasad korzystania z przystanków. Od momentu wejścia w życie przepisów ustawy o transporcie drogowym tj. od roku 2001 Gmina Łęczycy uzgadniała z przewoźnikami zasady korzystania z przystanków autobusowych i nie występowała wówczas konieczność wstrzymywania decyzji do czasu podjęcia stosownej uchwały. Co więcej mimo nie wyrażenia zgody na korzystanie przez Monikę Pietrasik z istniejących przystanków autobusowych do czasu podjęcia ww. uchwały, o czym wnioskodawca został poinformowany w piśmie z dnia 28 września 2005 r., w dniu 11 października 2005 r. Gmina Łęczycy wyraziła zgodę na korzystanie z przystanku przy ul. Konopnickiej 18 przez Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. Powyższe świadczy nie tylko o nierównym traktowaniu różnych przewoźników, ale przede wszystkim o nieprawdziwości i niewiarygodności stosowanych przez Gminę argumentów. Zachowanie Gminy postawiło w dalece mniej korzystnej sytuacji przewoźnika zainteresowanego wejściem na rynek. Stwierdzić zatem należy, iż brak uchwały Rady Miasta w Łęczycy nie mógł stanowić realnej przeszkody uniemożliwiającej uzgodnienie z Moniką Pietrasik zasad korzystania z przystanków. Prezes Urzędu nie neguje uprawnień Gminy do wydawania aktów prawa

miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, o czym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym. Wprost przeciwnie za uzasadnione i uprawnione należy uznać wprowadzenie jednakowych zasad gospodarowania mieniem gminnym w stosownej uchwale, w tym także w zakresie gospodarowania przystankami w przypadku wzrostu zainteresowania korzystania przez przewoźników z urządzeń użyteczności publicznej. Sytuacja taka porządkuje bowiem zasady obowiązujące na rynku udostępniania przewoźnikom przystanków, lecz czynione w tym zakresie działania nie mogą wiązać się z naruszeniem zakazu nadużywania pozycji dominującej przez zarządzającego przystankami i powodować uprzywilejowania przewoźników, którzy funkcjonują już na rynku lokalnych przewozów. Dodatkowo warto zauważyć, iż Gmina Łęczycza nie wyjaśniła, dlaczego w przypadku wniosku Moniki Pietrasik nie było możliwe wydanie zgody na zatrzymywanie się na istniejących przystankach autobusowych, a następnie powiadomienie wnioskodawcy, tak jak innych funkcjonujących przewoźników o pracach nad uchwałą i konieczności ponownego rozpatrzenia sprawy w Urzędzie Miasta Łęczycza. Niezrozumiały jest również dla Prezesa Urzędu fakt, iż Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w Łęczycy zostało zawiadomione o konieczności uregulowania zasad korzystania z przystanków i zobowiązane do przedłożenia stosownych dokumentów już w dniu 11 października 2005 r., podczas gdy uchwała została podjęta w dniu 29 grudnia 2005 r., a procedura zawiadamiania pozostałych przewoźników miała miejsce w styczniu 2006 r.

Prezes Urzędu stwierdził, iż w pismach informujących o zmianach zasad korzystania z przystanków (kierowanych przez Gminę Łęczycza do przewoźników) istnieją różnice w zakresie użytych sformułowań dotyczących podstawy prawnej udostępniania przystanków, lecz zauważyć należy istotą prowadzonego postępowania jest ustalenie czy poprzez odmowę konkretnemu przedsiębiorcy tj. Monice Pietrasik wyrażenia zgody na korzystanie z istniejących przystanków Gmina Łęczycza dopuściła się naruszenia zakazu sformułowanego w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o okik.

Gmina Łęczycza uzasadniła swoją odmowę również względami związanymi z bezpieczeństwem ruchu i porządkiem publicznym, a także twierdzeniem, iż Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w Łęczycy całkowicie zaspokaja potrzeby transportowe miasta, a komunikacja dostosowana jest do potrzeb społecznych. Zdaniem Gminy korzystanie z tych samych przystanków przez pojazdy różnych przewoźników utrudniałoby sprawne funkcjonowanie środków transportowych. Prezes Urzędu uznał przytoczone argumenty za nieprzekonywujące. Po pierwsze: w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu Gmina Łęczycza oświadczyła, iż nie były przeprowadzane żadne badania, analizy dotyczące potrzeb przewozowych mieszkańców, natężenia ruchu drogowego czy też częstotliwości zatrzymywania się autobusów na poszczególnych przystankach. W związku z powyższym przyjąć należy, iż Gmina Łęczycza nie tylko nie zna aktualnych współczynników natężenia ruchu drogowego w mieście, nie jest w stanie wskazać najbardziej „zatłoczonych” rejonów i ulic, ani także określić stopnia zaspokojenia potrzeb przewozowych mieszkańców. Po drugie zauważyć należy, iż kwestia obciążenia przystanków przez pojazdy różnych przewoźników powinna być rozwiązana poprzez właściwą koordynację rozkładów jazdy i to właśnie gmina posiada uprawnienia w zakresie ich uzgadniania. Powyższy pogląd znajduje pełne poparcie w orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W wyroku z dnia 24 kwietnia 2003 r. (sygn. Akt XVII Ama 51/02) Sąd stwierdził, że „ (...) uprawnienie gmin w zakresie uzgadniania rozkładów jazdy ma służyć jedynie przeciwdziałaniu sytuacjom kolizyjnym, np. koncentrowaniu się zbyt wielu ofert przewozowych na tej samej trasie w jednym czasie, nie może zatem stanowić mechanizmu ingerowania w prowadzoną przez przewoźników działalność gospodarczą

w formie decyzji stanowczych. W konsekwencji nie udzielenie zgody na korzystanie z przystanków, kiedy gmina w tym zakresie zajmuje pozycję dominującą, należy uznać za nadużycie tej pozycji bowiem bezpośrednio przeciwdziała ukształtowaniu racjonalnej konkurencji”. Nieudokumentowane przez Gminę stanowisko w zakresie zaspokojenia potrzeb przewozowych przez Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w Łęczycy potwierdza negatywne nastawienie do pojawiania się na rynku nowych przewoźników, których oferta mogłaby cieszyć się zainteresowaniem i wpłynąć niekorzystnie na sytuację przewoźników oferujących już swoje usługi przewozowe na rynku lokalnym.

Odwołując się do zamieszczonych wyżej wywodów dotyczących art. 1 ustawy o drogach publicznych, z którego wynika, że ponieważ droga publiczna jest z definicji otwarta dla ruchu publicznego i nie istnieją przesłanki, zgodnie z którymi zarządca drogi mógłby odmówić korzystania przez przedsiębiorcę z istniejącego przystanku stwierdzić należy, iż to właśnie w tym kontekście musi zostać ocenione niewyrażenie przez Gminę Łęczycę zgody na korzystanie przez Monikę Pietrasik z istniejących przystanków komunikacji publicznej przy ul. Kaliskiej i ul. Ozorkowskiej.

Nie ulega wątpliwości, iż na mocy przepisów art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, gmina odpowiada za kształt i organizację transportu zbiorowego na swoim terenie i musi dbać o zapewnienie bezpieczeństwa ruchu drogowego. W każdym jednak przypadku gmina jako organ administracji samorządowej powinna równorzędnie traktować wszystkich przewoźników na swoim terenie. Brak jest w związku z tym uzasadnienia dla działań polegających na tym, że niektórzy przewoźnicy prowadzą swoją działalność w sposób „uprzywilejowany”, a inni zmuszani są do prowadzenia działalności na warunkach mniej korzystnych. Nie do przyjęcia jest w związku z tym, zdaniem Prezesa Urzędu sytuacja, w której odmowy udostępnienia przystanków dotyczą jedynie nowych przewoźników, podczas gdy działalność na rynku bez żadnych przeszkód prowadzą podmioty, które wcześniej uzyskały zgodę na korzystanie z przystanków i stosowne zezwolenie, co sprawia, iż traktowane są w sposób uprzywilejowany. Takie działanie pozostaje w sprzeczności z postanowieniami ustawy o okik, w szczególności jej art. 1 i art. 8 ust. 2 pkt 5 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807, ze. zm.) – dalej zwana: „ustawa o swobodzie działalności gospodarczej”, który wyraźnie stanowi, że „podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa”. Wolna konkurencja oznacza bowiem dostęp do rynku na równych prawach dla wszystkich przedsiębiorców, a więc także dla Moniki Pietrasik. Przedsiębiorcy rywalizują o to, aby w drodze oferowania lepszych cen lub warunków świadczenia usług pozyskać jak największą liczbę kontrahentów. Im więcej jest konkurentów na rynku tym mniej jest możliwości jednostronnego dyktowania przez przedsiębiorcę warunków umów niezależnych od konkurentów i kontrahentów. Mechanizmy rynkowe funkcjonują efektywniej, gdy na rynku działa więcej przedsiębiorców.

Z powyższego wynika, że Gmina Łęczycę odmawiając Monice Pietrasik prawa do prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem przystanków komunikacyjnych, o korzystanie z których wnioskowała, stworzyła bardzo silną barierę dostępu do rynku właściwego i jednocześnie zniekształciła warunki do powstania bądź rozwoju konkurencji na rynku przewozów. Wnioskodawca podkreślił w trakcie prowadzonego postępowania, iż w wyniku działań Gminy Łęczycę, w tym także tak późnego podjęcia uchwały w sprawie zasad korzystania z przystanków, uniemożliwiono mu wejście na rynek przewozów w roku 2005 r., mimo, iż pierwsze pismo do Urzędu Miasta Łęczycę zostało wystosowane już w czerwcu. Tym samym stwierdzić należy, iż Gmina Łęczycę rości sobie również

uprawnienie do decydowania o tym, kiedy może ewentualnie nastąpić wejście nowego konkurenta na rynek lokalnych przewozów, co pozostaje w jawnej sprzeczności z zasadą swobody działalności gospodarczej, odnoszącą się przecież także do suwerenności decyzji o terminie rozpoczęcia działalności.

Przewoźnicy konkurują pomiędzy sobą o pozyskanie jak największej liczby pasażerów, a udostępnienie przystanków jest warunkiem uzyskania zezwolenia na taką działalność. Opisane działanie Gminy Łęczycza jest wbrew interesowi pasażerów korzystających aktualnie i potencjalnie z usług komunikacji publicznej. Przedsiębiorcy traktowani przez Gminę Łęczycza w sposób uprzywilejowany, w znacznym stopniu pozbawieni są bowiem nacisków na to, aby oferować lepsze ceny lub warunki świadczonych przez siebie usług.

Biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności dotyczące odmowy wyrażenia zgody na korzystanie przez Monikę Pietrasik z istniejących przystanków autobusowych zlokalizowanych przy ul. Kaliskiej i ul. Ozorkowskiej, należy uznać, iż została spełniona druga przesłanka art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o okik. Stąd orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Ad.2

Zgodnie z wnioskiem Moniki Pietrasik przedmiotem analizy w niniejszej decyzji jest również rozstrzygnięcie, czy Gmina Łęczycza poprzez odmowę wyrażenia Monice Pietrasik zgody na uruchomienie nowych miejsc przystankowych nadużyła pozycji dominującej.

Wnioskodawca wskazał, iż obowiązek Gminy Łęczycza dotyczący uruchomienia na jego wniosek nowych przystanków autobusowych wynika z przepisów art. 7 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 14 i 15 ustawy o samorządzie gminnym. Ww. regulacje prawne stanowią, iż zaspokajanie potrzeb zbiorowych wspólnoty należy do zadań własnych gminy, a zadania te obejmują sprawy związane z ładem przestrzennym, gospodarką nieruchomościami, ochroną środowiska i przyrody oraz gospodarką wodnej (pkt 1), gminnymi drogami, ulicami, palcami oraz organizacją ruchu drogowego (pkt 2), lokalnym transportem zbiorowym (pkt 4), porządkiem publicznym i bezpieczeństwem obywateli oraz ochroną przeciwpożarową i przeciwpowodziową, w tym wyposażeniem i utrzymaniem gminnego magazynu przeciwpowodziowego (pkt 14) oraz utrzymaniem gminnych obiektów i urzędzeń administracji publicznej oraz obiektów administracyjnych (pkt 15). Ponadto zdaniem Moniki Pietrasik konieczność uruchomienia nowych przystanków na wniosek przewoźnika związana jest również z art. 19 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, który stanowi, iż do właściwości jednostek samorządu terytorialnego będących zarządcami dróg należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg. Dodatkowo art. 16 ww. ustawy stanowi, iż budowa lub przebudowa dróg publicznych spowodowana inwestycją niedrogową należy do inwestora tego przedsięwzięcia, a szczegółowe warunki budowy lub przebudowy dróg określa umowa pomiędzy zarządcą drogi a inwestorem inwestycji niedrogowej. Zdaniem wnioskodawcy do niniejszej sprawy zastosowanie ma również art. 20 ustawy o drogach publicznych, w którym wymieniono obowiązki zarządcy drogi związane m.in. z utrzymywaniem, remontowaniem, kontrolowaniem stanu dróg, wydawaniem zezwoleń na zajęcie pasa drogowego itp.

Prezes Urzędu, po analizie przytoczonych wcześniej przepisów prawa dotyczących w szczególności kwestii zmiany organizacji ruchu, stwierdził, iż Gmina Łęczycza nie jest zobowiązana do uruchomienia na wniosek Moniki Pietrasik nowych przystanków autobusowych w miejscach przez nią wskazanych. Z przytoczonych przez Monikę Pietrasik

regulacji prawnych nie wynika obowiązek uruchamiania przez zarządcę drogi nowych przystanków autobusowych w miejscach wskazanych przez przedsiębiorcę świadczącego usługi przewozowe. Stanowisko takie zostało również przyjęte przez Ministerstwo Infrastruktury (obecnie Ministerstwo Transportu i Budownictwa) w dniu 4 marca 2004 r. na naradzie poświęconej interpretacji pojęć i przepisów występujących w ustawie o transporcie drogowym oraz w rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy. Wedle interpretacji Ministerstwa „ (...) zarządca drogi nie jest zobowiązany do ustanawiania przystanku w miejscu wskazanym przez przewoźnika. Przewoźnik może w takiej sytuacji sporządzić na swój koszt projekt organizacji ruchu i wystąpić o jego zatwierdzenie do organu zarządzającego ruchem. Ww. organ rozpatruje złożony wniosek zgodnie z przepisami o szczegółowych warunkach zarządzania ruchem”. Interpretacja powyższa została opublikowana na stronie serwisu internetowego Ministerstwa Transportu i Budownictwa (www.mtib.gov.pl). Przewidziana przepisami rozporządzenia procedura składania i rozpatrywania, w tym przypadku przez Starostwo Powiatowe w Łęczycy, projektów zmian organizacji ruchu umożliwi każdemu przewoźnikowi, a więc nie tylko Monice Pietrasik, podjęcie określonych działań w celu uruchomienia nowego przystanku autobusowego. Wnioskodawca takich działań nie podjął uznając je za bezcelowe. Prezes Urzędu podkreśla, iż trudno uznać za nadużycie pozycji dominującej działania Gminy Łęczycy polegające na poinformowaniu przewoźnika o przepisach prawnych regulujących kwestię uruchomienia nowych miejsc przystankowych.

W niniejszym przypadku za nieuprawnione uznać należy również twierdzenie wnioskodawcy, iż odmowa uruchomienia nowych przystanków to nadużycie siły rynkowej ujawniające się na rynku udostępniania przystanków autobusowych komunikacji publicznej, znajdujących się w granicach administracyjnych Miasta Łęczycy. W opisanym stanie faktycznym nie można bowiem mówić o tym, iż zarzucana praktyka dotyczyć mogłaby rynku udostępniania (istniejących) przystanków, skoro wniosek dotyczy odmowy wyrażenia zgody na uruchomienie nowych przystanków. Gmina Łęczycy nie działa na rynku udostępniania nowych miejsc przystankowych, gdyż decyzja dotycząca uruchomienia nowych przystanków podejmowana jest przez organ zarządzający ruchem, w tym przypadku Starostwo Powiatowe w Łęczycy. W związku z powyższym stwierdzić należy, iż problematyka uruchamiania nowych przystanków nie jest związana w jakikolwiek sposób z rynkiem udostępniania przystanków już funkcjonujących.

Z powyższego wynika również, iż postawiony zarzut jest niezasadny także dlatego, iż w opisywanej sprawie brak jest elementu związanego z wpływem zachowania Gminy na warunki powstania bądź rozwoju konkurencji. O ile jak wykazano w uzasadnieniu do I części sentencji niniejszej decyzji praktyka odmowy wyrażenia zgody na korzystanie z istniejących przystanków narusza zakaz nadużywania pozycji dominującej poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji, tak w przypadku odmowy wyrażenia zgody na uruchomienie nowych przystanków trudno jest mówić o nierównoprawnym traktowaniu uczestników gry rynkowej. W pierwszym przypadku dochodziło do uprzywilejowania tych przewoźników, którzy mieli możliwość zatrzymywania się na wspomnianych przystankach, natomiast nie uruchomienie na wniosek przewoźnika nowych miejsc przeznaczonych do wsiadania i wysiadania podróżnych w żaden sposób nie wpływa na zaburzenie reguł konkurencji na rynku lokalnych przewozów. Oczywiście jest przecież fakt, iż nikt nie może korzystać z przystanku autobusowego, który nie istnieje i nie może dojść z tego powodu do uprzywilejowania jakiegokolwiek przewoźnika lub grupy przewoźników. Uniemożliwienie korzystania przez danego przewoźnika z istniejących przystanków autobusowych sprawia, iż nie może on zaoferować równie atrakcyjnych usług jak jego konkurenci (w przypadku gdy będzie wykonywał przewozy z pominięciem

przystanków, z których planował korzystać) lub w ogóle nie może rozpocząć działalności na projektowanej linii komunikacyjnej ze względu na odmowę udzielenia zezwolenia. W przypadku wnioskowania o uruchomienie nowych przystanków każdy z funkcjonujących przewoźników znajduje się w takiej samej sytuacji tzn. realizuje przewozy w oparciu o istniejącą w danym czasie infrastrukturę przystankową na danym obszarze.

Biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności dotyczące odmowy wyrażenia zgody na uruchomienie nowych miejsc przystankowych, należy uznać, iż nie została spełniona druga przesłanka art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o okik. Stąd orzeczono jak w punkcie II sentencji.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o okik Prezes Urzędu może w drodze decyzji nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 8 ustawy o okik.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że Gmina Łęczycza nadużyła pozycji dominującej poprzez odmowę wyrażenia zgody na korzystanie przez Monikę Pietrasik z istniejących przystanków autobusowych przy ul. Kaliskiej i ul. Ozorkowskiej, w związku z czym dopuściła się działań, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o okik. W związku z tym znajduje zastosowanie przytoczony wyżej przepis dotyczący nałożenia kary. Łączny przychód Gminy Łęczycza w roku 2005 wyniósł (tajemnica przedsiębiorstwa)zł. Jako podstawę do wyliczenia wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu przyjął dochody Gminy Łęczycza ujęte w kategorii dochody własne (tajemnica przedsiębiorstwa) pomniejszone o dochody od osób prawnych i od osób fizycznych oraz od innych jednostek nie posiadających osobowości prawnej (tajemnica przedsiębiorstwa), które związane były z opłacaniem przez ww. podmioty podatków dochodowych, a także innych podatków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, ze zm.) i opłat, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy. Albowiem właśnie wśród tych pozostałych dochodów gmin znajdują się dochody związane z działalnością gospodarczą gminy (np. w szczególności dochody generowane przez zakłady budżetowe), które jak pokazuje praktyka, najczęściej łączą się z ewentualnymi naruszeniami reguł konkurencji. W przypadku Gminy Łęczycza kwota tych dochodów wyniosła w ubiegłym roku (tajemnica przedsiębiorstwa). Wyliczone od powyższej kwoty 10% wynosi (tajemnica przedsiębiorstwa). zł i ta kwota stanowi maksymalną karę pieniężną jaką na Gminę Łęczycza mógł nałożyć Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu nałożył na Gminę Łęczycza karę pieniężną w wysokości 18 000 zł. Kwota ta stanowi ok. (tajemnica przedsiębiorstwa). maksymalnej kwoty kary, jaką Prezes Urzędu mógł nałożyć na przedsiębiorcę oraz ok. (tajemnica przedsiębiorstwa). ogółu dochodów gminy.

Fakt nałożenia kary podkreślać ma naganność zachowania podmiotu, który dopuścił się stosowania praktyk ograniczających konkurencję, a tym samym naruszył ustawę o okik. Jednocześnie nałożona kara pełnić ma funkcję prewencyjną, zapobiegającą stosowaniu sprzecznych z interesem publicznym praktyk ograniczających konkurencję.

Przy ustaleniu wysokości kary organ antymonopolowy uwzględnił stopień naruszenia interesu publicznoprawnego. Stosowana przez Gminę Łęczycza praktyka miała na celu ograniczenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej przez przewoźników, stawiając

jednocześnie w uprzywilejowanej pozycji podmioty działające już na rynku. Przedmiotowe zachowanie w konsekwencji przeciwdziało rozwojowi konkurencji na rynku przewozów osób w transporcie drogowym.

Ponadto, jak stwierdził Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 24 kwietnia 1996 r., sygn. akt XVII Amr 34/95, „kary pieniężne powinny być stosowane w sytuacji, gdy zachowanie podmiotu gospodarczego nie tylko jest bezprawne, ale można także przypisać sprawcy winę w znaczeniu subiektywnym”. Analizując zachowanie Gminy Łęczyca w tym kontekście należy zwrócić uwagę, iż jako zarządca dróg publicznych nie może ona odmówić korzystania przez przedsiębiorców wykonujących regularne przewozy osób z istniejących przystanków, a to z uwagi na okoliczność, iż droga publiczna wraz ze zlokalizowanymi w pasie drogowym obiektami budowlanymi i urządzeniami, wykorzystywanymi zgodnie z ich przeznaczeniem, jest z definicji otwarta dla ruchu publicznego. Ograniczenia i wyjątki w dostępie do dróg publicznych określa ustawa o drogach publicznych lub inne przepisy szczególnie. W uzasadnieniu niniejszej decyzji wykazano zaś, iż zachowanie Gminy Łęczyca nie miało oparcia w przepisach prawa.

Ustalając wysokość nałożonej kary organ antymonopolowy wziął także pod uwagę okoliczność, iż Gmina Łęczyca jako jednostka samorządu terytorialnego wykonuje określone zadania publiczne służące zaspokajaniu zbiorowych potrzeb mieszkańców jej terytorium i na realizację tychże zadań przeznaczone są dochody budżetu Gminy, w związku z czym w założeniu nie jest ona nastawiona na osiąganie zysków. Ponadto Gmina Łęczyca po raz pierwszy dopuściła się naruszenia przepisów ustawy o okik, a w niniejszej decyzji Prezes Urzędu uznał za uzasadnione jeden z dwóch zarzutów postawionych przez Monikę Pietrasik. Okoliczności te przemawiają za wymierzeniem kary w umiarkowanej wysokości.

W związku z powyższym należało orzeczone jak w punkcie III sentencji.

Art. 105 ust. 3 ustawy o okik określa, iż środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 101-103 ww. ustawy, stanowią dochód budżetu państwa.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o okik karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie prowadzone w NBP O/O Warszawa o numerze 51-10101010-0078782231000000.

Zgodnie z art. 76 ustawy o okik, z uwagi na nie złożenie przez żadną ze stron wniosku o zasądzenie kosztów poniesionych w związku z prowadzonym postępowaniem w wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie 7 dni roszczenie o zwrot kosztów wygasło.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o okik w związku z art. 479²⁸ § 2 i 3 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Łodzi

Otrzymuje:

1. Gmina Łęczyca

Urząd Miasta Łęczyca
ul. Marii Konopnickiej 14
99-100 Łęczyca

2. Monika Piertasik

„AURA” Transport Pasażerski
Śliwniki 19
93-035 Ozorków